

PATRICK BEIJERSBERGEN

27 AANDELEN
VOOR DE 21E EEUW

De beste tips voor beginnende beleggers

Uitgeverij Business Contact
Amsterdam/Antwerpen

INHOUD

Voorwoord	7
Inleiding – Het voedselbos	9
1. Korte geschiedenis van beurshandel en speculatie in Nederland	11
2. Een beleggingsportefeuille samenstellen	19
3. Beleggen in aandelen zoals Warren Buffett: theorie en praktijk	38
4. 27 aandelen voor de eenentwintigste eeuw	68
• Cluster 1 Consumentengoederen: Coca-Cola, Mondelēz en Unilever	73
• Cluster 2 Gezondheidszorg: Johnson & Johnson, Pfizer en AbbVie	89
• Cluster 3 Detailhandel: Carrefour	100
• Cluster 4 Nutsbedrijven: Engie en Renewi	104
• Cluster 5 Logistiek: Old Dominion Freight Line en Union Pacific	111
• Cluster 6 Entertainment: Kinopolis en Walt Disney	117

• Cluster 7	
Transportmiddelen: Thor Industries	123
• Cluster 8	
Halfgeleiders: Applied Materials, BEI en Ultra Clean	130
• Cluster 9	
Informatietechnologie: Alphabet, Amazon, Apple en Microsoft	140
• Cluster 10	
China: Alibaba en Tencent	148
• Zaailingen:	
DraftKings, Lemonade, MSG Entertainment en Whole Earth Brands	159
Resultaten uit het verleden	165
Invultabel	172
Over de auteur	173

VOORWOORD

De laatste jaren wordt mij om de haverklap gevraagd of de bitcoin een goede belegging zou zijn. Zo vaak zelfs dat ik besloot er een boek over te schrijven. Dat werd niet dit boek, maar een thriller over hebzucht en de gevolgen daarvan. *Viewmaster* is de titel, en het is bij de betere boekhandel verkrijgbaar. Het bevat ook beleggingsinzichten, maar is meer een spannend verhaal met een onzekere afloop, en daarmee is dat boek als geheel eigenlijk één grote metafoor voor bitcoin als belegging.

Beleggen zou namelijk niet over hebzucht moeten gaan, maar over duurzaamheid. Natuurlijk moeten bedrijven het rendement op het door hen geïnvesteerde kapitaal zo hoog mogelijk zien te krijgen, maar wel met de randvoorwaarde dat zichzelf en de wereld om hen heen kunnen blijven ademen. Letterlijk en figuurlijk.

Het boek dat u nu in uw handen hebt, gaat over echt beleggen, en dat is in mijn ogen alleen mogelijk met aandelen in gezonde en groeiende ondernemingen met een duurzaam bedrijfsmodel. Misschien moet je dat tegenwoordig wel ouderwets noemen, het zij zo. Verandert er dan niets? Jawel, bepaalde sectoren winnen aan belang en andere zakken weg. Het bewustzijn dat de aarde nog vele generaties mee moet, is sterk toegenomen en bedrijven willen – en moeten – daar ook hun bijdrage aan leveren. Dit boek geeft voor 27 relatief degelijke aandelen, die ik voor de komende jaren aantrekkelijk acht vanwege zowel duurzaamheid als groeivermogen, de taxaties van cruciale zaken als omzet, winst en dividend, rendement op het eigen

vermogen en vrije kasstroom. Daarnaast worden verschillende andere bedrijven besproken die zich met de 27 uitverkorenen laten vergelijken. Soms omdat zij overduidelijk minder aantrekkelijk zijn, soms ook omdat zij een mogelijk alternatief kunnen zijn, bijvoorbeeld bij een wat lagere prijs.

De hebzucht is in de aandelenwereld nooit ver weg. Het lijkt soms wel of het alleen nog maar over de zogenaamde meme-aandelen gaat, waarmee mensen elkaar op internetfora gek maken. Meme-aandelen zijn aandelen die in koers stijgen, niet omdat het bedrijf erachter goed presteert, maar omdat zij onderdeel van een hype zijn. In hun angst om de boot te missen springen bepaalde beleggers op deze aandelen, waardoor hun koersstijging doorzet. Het is op de lange termijn een recept voor teleurstelling, net als de bitcoin.

De aandelenportefeuille van de 27 namen uit dit boek is in mijn ogen voldoende gespreid over sectoren, regio's en bedrijfstypen. Beleggen in aandelen is een zaak van de lange adem, dus oordeel niet te snel als de ontwikkelingen bij bepaalde bedrijven eerst nog tegenvallen. Geduld is een belangrijke eigenschap voor de succesvolle belegger. Op pagina 172 staat een tabel waarin u de resultaten van uw beleggingen bij kunt houden. Vul deze in en kijk het een tijdje aan. Deze bedrijven hebben de capaciteit om zich te herstellen, een aantal heeft in het verleden zelfs bewezen zich (deels) opnieuw te kunnen uitvinden.

Ik wens u veel succes!

Patrick Beijersbergen
Rotterdam, januari 2022

INLEIDING

HET VOEDSELBOS

Tulpenbollen, vreemde valuta, opties, turbo's en bitcoin: er zijn door de eeuwen heen talloze manieren geweest om snel rijk te worden. Sommige mensen zijn inderdaad rijk geworden met cryptovaluta, optiehandel en (in de zeventiende eeuw al) tulpenbollen. En als ze op tijd hun winst van de tafel hebben gehaald en iets anders zijn gaan doen, zijn ze zelfs rijk gebleven. Maar al deze beleggingsvormen hebben één ding gemeen: er wordt geen waarde toegevoegd. De hype rond bitcoin en andere cryptovaluta is bizar geweest en wie op tijd gekocht heeft, is er misschien rijk mee geworden, maar wie goed nadenkt over wat hij met een bitcoin koopt, laat het wel uit zijn hoofd.

Bitcoin wordt wel vergeleken met goud: omdat er een beperkte hoeveelheid van is, zou het waardevast zijn en een betaalmiddel kunnen zijn waar centrale banken zich niet mee hoeven te bemoeien. Dat kan, maar dat geldt wel voor meer zaken. Er zitten bovendien meer haken en ogen aan. De sterk beweeglijke koers maakt de cryptomunt volstrekt ongeschikt als betaalmiddel. Het betalingsverkeer met bitcoin vergt zoveel rekenkracht en daarmee energie dat als de hele wereld zijn boodschappen met bitcoin gaat afrekenen, we nog lang niet van de steenkoolcentrales af kunnen. Al het rekenwerk voor het mijnen levert bovendien een enorme afvalberg op, omdat de computers waarmee dat gebeurt vaak vervangen moeten worden door (nog) snellere.

Maar het belangrijkste argument tegen het idee dat bitcoin als belegging de rol van goud kan overnemen, is misschien wel dit: goud

was in de afgelopen eeuwen altijd een uitermate slechte belegging voor de lange termijn. En dat geldt voor beleggingen in valuta evenzeer. Wie zijn geld op een spaarrekening aanhoudt, in welke valuta dan ook, verliest het op de lange duur altijd van de inflatie en de belastingdienst. De waan van de dag (of het jaar) kan ervoor zorgen dat er een tijdelijke fraaie koerswinst is, maar uiteindelijk zal die weer verdwijnen.

Bitcoin is in mijn ogen helemaal niets. Als ik ergens van overtuigd ben, is het dat de koers van bitcoin ergens in deze eeuw weer zal belanden waar hij hoort: op nul.

Een goede belegging is als een gezonde fruitboom: hij geeft elk jaar fruit en groeit gestaag groter waardoor de jaarlijkse opbrengst ook toeneemt. En een beleggingsportefeuille bestaat bij voorkeur uit een aantal fruitbomen van verschillende leeftijden en een paar zaailingen die nog wat jaren nodig hebben maar op termijn de oudste bomen kunnen vervangen.

Een goede beleggingsportefeuille is als een boomgaard. Of beter nog, als een bos met allerlei verschillende bomen: een voedselbos. Een voedselbos kent meer variatie dan een boomgaard en vergt mede daardoor minder onderhoud. Doordat er geen monocultuur is, zijn er geen bestrijdingsmiddelen nodig: in een voedselbos is er altijd wel een boom of struik die wat oplevert en de soorten werken samen in het terugdringen van plagen, zoals een goed gespreide beleggingsportefeuille het risico verlaagt.

In mijn ogen kan zo'n financieel voedselbos worden gevormd door een beleggingsportefeuille samen te stellen die vrijwel volledig uit aandelen bestaat. Een selectie van zo'n twintig bedrijven die waarde kunnen toevoegen volstaat. Eerst leg ik uit hoe de belegger die bedrijven kan vinden. Daarna stel ik in hoofdstuk 4 een portefeuille samen waarmee een belegger in mijn ogen de komende decennia prima door zal komen.

Maar eerst wat geschiedenis, om te leren van beleggingsfouten die in het verleden werden gemaakt.

1

KORTE GESCHIEDENIS VAN BEURSHANDEL EN SPECULATIE IN NEDERLAND

Nederland heeft de eer het land te zijn waar het aandeel zoals we dat vandaag kennen zo ongeveer is uitgevonden. Al in de veertiende eeuw was er in Amsterdam een georganiseerde beurshandel, maar op 20 maart 1602 werd de Verenigde Oost-Indische Compagnie (voc) opgericht, de eerste onderneming waarbij particuliere beleggers op grote schaal deelnamen in het bedrijfskapitaal. Met de voc is de Amsterdamse aandelenbeurs ontstaan en daarmee feitelijk de aandelenhandel in de wereld.

De voc ontstond uit een fusie van zes ‘compagnieën’ die actief waren in scheepsexpedities naar Azië. Om de letterlijk moordende concurrentie tussen deze compagnieën de kop in te drukken stelde de Nederlandse overheid verplicht dat zij zich verenigden en samenwerkten in één Verenigde Oost-Indische Compagnie. De voc had het monopolie op de Nederlandse handel en scheepvaart op Azië.

Beleggers zagen het wel zitten om te investeren in dit aandeel: in augustus 1602 werd voor bijna 6,5 miljoen gulden ingetekend. Als bewijs van de kapitaalbreng gaf de voc in 1606 ontvangstbewijzen af aan de aandeelhouders. Hoewel het hier strikt genomen nog niet ging om aandeelbewijzen, staan deze stukken in brede kring te boek als de oudste aandelen ter wereld. En in de zeventiende eeuw, voor Holland de ‘Gouden Eeuw’, werden er heel wat mensen rijk mee.

Uiteraard was de voc geen eeuwig leven beschoren. Tijdens de vierde handelsoorlog met Engeland aan het eind van de achttiende eeuw kwam de voc in financiële problemen. De schuldenlast was te

groot geworden en rijk beladen schepen werden naar de bodem gejaagd. Het uitschrijven van nieuwe leningen mocht niet baten en in 1799 ging de VOC failliet.

TULPENMANIE

De meeste bedrijven worden opgericht met bijna niets en gaan ooit weer failliet. In de tussentijd kan er van alles gebeuren. De geschiedenis kent talloze voorbeelden van bedrijven die tot grote hoogten stegen en ook weer ten onder gingen. Door overspannen verwachtingen kunnen koersen te veel op de muziek vooruitlopen, en andersom.

De markt komt altijd weer in evenwicht, dus elke prijsbubbel loopt een keer leeg. Soms langzaam, vaak ook met een knal. En dit gebeurt niet alleen in bedrijven of sectoren, het gebeurt soms ook met zaken waarvan je zou kunnen zeggen dat het helemaal geen belegging kan zijn.

In Nederland was de eerste echte 'beleggershype' de tulpenmanie van de zeventiende eeuw. Tussen 1634 en 1637 was de Republiek der Verenigde Nederlanden in de ban van een nieuwe bloemensoort, de tulp. Beleggers investeerden in tulpenbollen alsof het enorme diamanten waren. Op nieuwe soorten die nog niet fysiek leverbaar waren, werden contracten verhandeld die zich laten vergelijken met opties. De prijzen van tulpenbollen stonden na enige tijd totaal niet meer in verhouding tot de prijzen van dagelijkse gebruiksartikelen. Jan en alleman speculeerde in tulpenbollen.

Bepaalde bollen vertienvoudigden in enkele weken in waarde. Op het hoogtepunt van de tulpenmanie, in februari 1637, deed een beetje tulp al snel tien jaarsalarissen van een ambachtsman en volgens de overlevering kon men voor de prijs van een Semper Augustus, de duurste tulp destijds, op zeker moment een Amsterdams grachtenpand kopen. Had dat maar gedaan, want nadat het stadsbestuur van Haarlem (het centrum van de tulpenbollenhandel) adviseerde niet meer te kopen omdat de prijzen te hoog werden, stortte de tulpenhan-

del als een kaartenhuis in elkaar. Er ontstond paniek en de contracten op de levering van tulpen waren op slag niet meer te verkopen. Ook dat was achteraf weer een overdreven reactie, want de tulp is in de eenentwintigste eeuw een zeer belangrijk en winstgevend exportproduct voor Nederland, waardoor de bloem samen met de klomp en de molen tot onze belangrijkste nationale symbolen behoort.

BEURSGEBOUWEN

In 1607 gaf het stadsbestuur van Amsterdam de opdracht tot de bouw van een beursgebouw, op vijf bogen over het water van het Rokin. Destijds konden er dus schepen onder de beurs door varen. Dit gebouw werd in 1611 in gebruik genomen en werd in die 'gouden' zeventiende eeuw vergroot en versierd, onder meer met een beeld van Mercurius, de god van de handel.

Toen aan het eind van de zeventiende eeuw de rol van Amsterdam als centraal handelscentrum begon af te nemen, begon ook het Beursgebouw te verzakken en moest de handel soms plaatsvinden in de buitenlucht. In 1835 werd het eerste Amsterdamse beursgebouw gesloten en fungeerde de Nieuwe Kerk tijdelijk als beurs, totdat in 1845 de Beurs van Zocher in gebruik werd genomen op de Dam, waar nu de Bijenkorf staat. Net als in dat warenhuis kon destijds op de effectenbeurs ook iedereen gewoon binnenlopen. Er waren nauwelijks regels. Om te voorkomen dat de zaken uit de hand liepen had de gemeente wel een 'beursknecht' aangesteld. Deze functionaris hield orde, deed dienst als portier, en hief vanaf 1845 een kwartje entreegeld. Ondanks dat waren er steeds talrijke nieuwsgierigen en gelukzoekers die een kijkje kwamen nemen.

EERSTE BELEGGINGSFONDS

Niet alleen het aandeel en de beleggingshype, maar ook het beleggingsfonds is een Nederlandse uitvinding. In 1774, enige jaren na een ernstige koersval op de markt, introduceerde de Amsterdamse